

Foto: Paul Huisman

Vrijwilligers,

Ons hospice heeft een diversiteit aan vrijwilligers: de één doet boodschappen, de ander helpt ons met ICT problemen, weer een ander verzorgt 1x per week de bloemen en ook wordt er regelmatig gekookt. We hebben onze tuinmannen, die ook klusjes doen, maar ook een speciale klusjesman. Ons bestuur en de 'Vrienden van' bestaan ook uit vrijwilligers. Zelfs de opmaak van deze nieuwsbrief wordt door een vrijwilliger verzorgd.

Onze zorgvrijwilligers doen misschien wel het meest zichtbare werk voor de gasten en naasten. Maar zonder hun collega vrijwilligers zijn zelfs onze zorgvrijwilligers vrijwel machteloos. Als het gras niet gemaaid wordt, de boodschappen niet voorradig zijn en de verlichting niet werkt, is het hospice niet de plaats die waar we onze gasten en hun naasten willen ontvangen. Wij, als coördinatoren, mogen al het werk, en de duizend en één goede bedoelingen die onze vrijwilligers dagelijks meenemen naar hospice stroomlijnen. Door in gesprek te blijven, goed te luisteren en door te vragen kunnen we onze vrijwilligers steeds beter leren kennen en kunnen we hun gaven zo goed mogelijk inzetten of talenten laten ontwikkelen.

Zo worden onze vrijwilligers samen één prachtig palet met vele, verschillende kleuren. Waar voorheen de grootste groep vrijwilligers bestond uit mensen die hun betaalde baan achter zich gelaten hadden en genoten van het welverdiende pensioen, merken we de laatste jaren dat er een heel nieuwe groep vrijwilligers bijgekomen is. Deze vrijwilligers doen het vrijwilligerswerk naast hun betaalde baan. Gewoon omdat het iets heel anders is dan waar ze zich in hun dagelijks functioneren bij hun baas druk om maken, of omdat het gewoon iets heel anders is dan waar ze voor geleerd hebben. Hun vrijwilligerswerk levert ze voor zichzelf iets op, wat ze van zichzelf niet direct gedacht of verwacht hadden. Ze leren zo een hele onverlichte kant van zichzelf kennen en nemen dit ook mee op hun verdere levenspad. Dat deze vrijwilliger naast zijn eigen baan ook nog vrijwilligerswerk in het hospice wil doen, houdt soms in dat deze vrijwilliger minder flexibel kan zijn bij het inplannen van diensten, maar het brengt ook weer een andere dynamiek mee. Waar de één veel levenservaring meeneemt, brengt de ander zijn- of haar frisse onbevangenheid mee, wat weer nieuwe energie kan brengen in de onderlinge samenwerking. Zo wordt er van elkaar geleerd, en de groep staat meer open voor veranderingen.

Men is hier soms ook heel kritisch op, en dat is ook goed, want niet elke verandering is een verbetering...

Zo is het aan ons als coördinatoren om structuur te brengen in deze goede bedoelingen. Bij alle 'bedoelingen' is het goed om steeds te bedenken waar ons werk uiteindelijk over gaat en wat ons drijft. Want hoe je het ook went of keert, steeds weer komt onze gezamenlijke bedoeling uiteindelijk bij wat en hoe we het voor onze gast zo comfortabel en prettig mogelijk kunnen maken tijdens zijn- of haar laatste periode.

Want of je nou jong, oud, man, vrouw, zorgvrijwilliger, tuinman, kookvrijwilliger of klusjesman bent... je komt hier in eerste instantie altijd voor onze gast. Onze gast die juist nu, op dit moment en in de huidige toestand de keuze heeft gemaakt om het laatste stukje zorg en contact met de mensen om zich heen aan ons toe te vertrouwen.

OP WIE JE ALTIJD KAN REKENEN:

- KABOUTERS
- TOVERFEEËN
- VRIJWILLIGERS

WWW.VRIJWILLIGERSWERK.BE

Een reisverslag;

Onze overkoepelende organisatie, VPTZ- Nederland, heeft een heel mooi, beeldend en duidelijk document van 1 enkel A4-tje, het heet: 'De vrijwilligers-reis'. Ik hou van dat woord. Dit woord zegt meer dan duizend zinnen in een verhaal. Het nodigt jou als vrijwilliger uit om mee te gaan op reis, het maakt je nieuwsgierig en neemt je mee naar bijzondere plekjes in je eigen hart, in je eigen ziel en zijn. Vaak ontdek je andere kanten van je eigen persoonlijke ontwikkeling die voorheen nog onbekend terrein voor je waren.

Wanneer wij, na onze sollicitatieprocedure, samen de keuze maken om ook daadwerkelijk met een nieuwe vrijwilliger te gaan starten, dan gaan we ook echt deze reis samen maken. Onze vrijwilligers worden door ons, lees de beide coördinatoren, zelf geschoold tijdens vier middagen gevuld met leerzame uurtjes. Tijdens die middagen gaan we met een klein clubje van vier tot acht mede 'reizigers' samen kijken wat je allemaal tegen kan komen op reis langs de diversiteit aan gasten en bij alle voorkomende werkzaamheden tijdens je diensten in ons hospice. We laten je nooit alleen op reis gaan, je bent altijd samen met een andere ervaren reiziger op pad. Zij helpen je wegwijs te maken in de wonderlijke wereld van ons hospice.

Van welke middelen kun je zoal gebruik maken onderweg, welke route kan en mag je zelf of samen met je collega nemen, blijf je even staan, ga je linksaf, rechtsaf of rechtdoor. Van wie kan je tijdens het zorgen voor onze gasten allemaal hulp krijgen, en wie loopt af en toe een stukje met je mee op de route. Als reisleiders zullen wij, de coördinatoren, je altijd wijzen op de bijzondere locaties en de interesses die je kunnen helpen tijdens je bezoek in de leefwereld en geschiedenis van onze gast. Je wandelt over toppen en dalen van je eigen emoties, je struint langs kabbelende beekjes vol met spiritualiteit, je geniet van het uitzicht over jouw waarden en normen en je ontdekt misschien wel hele nieuwe landschappen door de verhalen die je bij blijven.

De zorgtaken waar je eerst nog aan twijfelde neem je langzaam mee als een nieuwe en unieke ervaring op je eigen levensweg.

Een ontdekkingsstocht door je eigen zijn, en met allemaal nieuwe informatie, leermomenten en spannende spelonken waar je je licht kan laten schijnen. Soms spannend en met onverwachte situaties, maar altijd word je door ons gesteund en desnoods extra getraind. Zelfs de ervaren vrijwilligers reizen soms af naar voor hen nog onontdekte vlaktes. Met elkaar tekenen we zo een landkaart waar jullie je als vrijwilligers vrij in gaan bewegen, maar altijd met het doel om onze gast en zijn- of haar naasten te begeleiden in deze laatste tocht, tijdens deze laatste dagen en weken in zijn of haar leven.

Het is jouw eigen reis, voor sommige vrijwilligers duurt deze reis jaren. Andere vrijwilligers zoeken hun doel na enige tijd ergens anders, zij zijn op doorreis.

Maar elke vrijwilliger schrijft in ons hospice zijn reisverslag, gevuld met eigen ervaringen, ontdekkingen en hoogtepunten.

Fluitend naar je (vrijwilligers)werk; het geheim van Eesinge

"Werken in een hospice, is dat niet heel zwaar?" of "Wat goed dat je dat doet". "Ik zou het niet kunnen hoor!" Dit soort opmerkingen, al of niet vergezeld van een wat lijdzame blik, horen vrijwilligers regelmatig als ze vertellen over hun activiteiten in Eesinge. Maar het tegendeel blijkt waar te zijn! Medisch psycholoog Harry van de Wiel ging de afgelopen maanden in gesprek met een groot aantal vrijwilligers over de vraag wat hun werk zo boeiend en zelfs bindend maakt.

Magische krachten?

Over vrijwilligerswerk in een hospice bestaan veel ideeën en verwachtingen. Zoals uit bovenstaande citaten blijkt, klinkt daar doorgaans nogal wat kommer en kwel in door. Het is dan ook opmerkelijk dat de vrijwilligersgroep van hospice Eesinge een groot aantal oudgedienden kent. Maar niet alleen deze mensen van het eerste uur gaan fluitend naar hun werk. Ook de 'jonkies' blijken, soms tot hun eigen verbazing, met veel plezier het pad van en naar het hospice te bewandelen.

Er moet dus wel sprake zijn van magische krachten daar in die oude boerderij in het Reestdal bij Meppel!

Zelf op onderzoek uit!

Hoewel het geloof in magie of verborgen krachten de laatste jaren weer schijnt toe te nemen, is het aan mij nog altijd niet besteed. Daarvoor ben ik als medisch psycholoog te veel wetenschapper. In overleg met de coördinatoren Anneke en Chantal werd dan ook besloten het '*het geheim van Eesinge*' eerst maar eens zelf te gaan onderzoeken. De beste weg daartoe was volgens iedereen om in gesprek te gaan met de schatbewaarders van dat geheim: de vrijwilligers zelf. Zo gezegd, zo gedaan en op korte termijn werden er een aantal groeps gesprekken gepland, uiteraard op vrijwillige en vertrouwelijke basis!

Contrasteren

Om dingen helder te krijgen en vooral goed af te kunnen bakken van zaken die erop lijken maar het net niet zijn, is het werken met contrasten een handige techniek. Als kapstok voor de groeps gesprekken werd dan ook een aantal bekende contrasten uit de hospicezorg gekozen, zoals:

- *Huiselijkheid of professionaliteit*
- *Interesse of discretie*
- *Tolerantie of feedback*
- *Vertrouwelijkheid of info delen*
- *Accepteren of ingrijpen*

Aan de hand van deze contrasten gingen de vrijwilligers met mij, maar vooral met elkaar in gesprek. Hoewel dat in het begin soms wat moeite kostte, slaagde men er gaandeweg steeds beter in om te verwoorden waar het voor hen echt om draait in het werk. Uiteraard kwamen daarbij ook de schitterende locatie aan de orde en de stijlvolle inrichting daarvan. Maar als meest genoemde motiverende krachten werden unaniem genoemd: demensen en de sfeer!

Mensen en sfeer?

Dat de mensen en de sfeer als belangrijkste drijfveren werden genoemd, zal niemand bevreemden.

Het zijn een soort vanzelfsprekenschappen die iedereen herkent, maar waar iedereen weer wat anders onder kan verstaan.

Gelukkig bleken de vrijwilligers van Eesinge prima in staat om deze container-begrippen nader te omschrijven. Daarbij tekenden zich de volgende hoofdzaken af:

- *De gasten en hun naasten*; over het algemeen wordt het welbevinden van de gasten en hun naasten gezien als belangrijkste succes criterium. Als deze tevreden zijn, uiteraard naar omstandigheden, dan geeft dat uitermate veel voldoening en energie. Hier ligt voor velen de essentie van iets kunnen en willen betekenen voor de ander.
- *De professionele krachten*; over het algemeen worden de professionele krachten (coördinatoren, thuiszorg, fysio, geestelijk verzorger etc.) zeer gewaardeerd, maar wordt deze groep minder als energie- of inspiratiebron gezien.

De onderlinge verhoudingen zijn zondermeer goed, maar behoren niet tot de dingen waarvoor je 's ochtends je bed uitkomt.

- *De vrijwilligers onderling (de maten)*; wie duidelijk wel tot de echte drijfveren behoren, zijn de collega-vrijwilligers. Dat geldt voor de groep als geheel, maar vooral voor degenen met wie men een duo vormt tijdens de diensten. Men is respectvol naar elkaar en altijd bereid om, zeker als de ander daar omvraagt, met raad en daad bij te springen.

- *De sfeer*; wat eveneens zeer bijdraagt aan de motivatie is de open, positieve sfeer in het huis. Van een zware, bedrukte stemming die buitenstaanders blijkbaar verwachten van een hospice, is zelden sprake. Uiteraard rekening houdend met de omstandigheden, wordt er ook heel wat afgelachen, en niet in de laatste plaats ook door de gasten zelf.

Het geheim ontraadseld?

Of deze oogst nog niet rijk genoeg was, kwamen er gaandeweg nog enkele pareltjes boven water, zoals de manier waarover vrijwilligers dachten over het leveren van maatwerk: 'Zo neutraal als nodig, zo verdiepend als wenselijk'. Dat laatste, die mogelijkheid tot verdieping, is voor velen als het ware een deur die toegang geeft tot een diepere zingeving aan hun eigen leven. Juist dan heeft men het gevoel er ook zelf echt toe te doen. Maar altijd in het besef dat de ander de poortwachter is; de gast bepaalt of en zo ja, hoe ver de deur opengaat. Hoe verder die deur opengaat, des te meer vallen er zijn voor de ander en het eigen 'goede leven' samen.

Misschien ligt daar dan ook het echte geheim van Eesinge: vrijwilligerswerk in het hospice vormt een soort vrijhaven te midden van het almaar onder meer gedoe en keuzestress gebukt gaande alledaagse leven. Verrijkt door dit inzicht begreep ik niet alleen waarom de vrijwilligers zo opgewekt door het leven gingen, maar ging ik ook zelf weer fluitend op huis aan.

Met dank!
Harry van de Wiel

Wist u dat?

- We maandag 19 februari een open dag hebben gehad;
- We ons pas de zaterdag ervoor realiseerden dat het hospice leeg zou zijn;
- We ons afgevraagd hebben of er wel belangstelling zou zijn voor de open dag;
- Op deze korte termijn en op een maandag in de voorjaarsvakantie;
- Veel van onze vrijwilligers zich spontaan aanboden om de open dag mogelijk te maken;
- Zij klaar stonden voor alle bezoekers met koffie, thee en cake;
- Zij samen de belangstellenden welkom heetten en rondleidden door ons hospice;
- Zij vol enthousiasme vertelden over het reilen en zeilen in ons hospice;
- Veel bezoekers gezellig aan de keukentafel met elkaar en ons in gesprek raakten;
- We wel ongeveer 150 bezoekers mochten verwelkomen;
- Wij ook enorm hebben genoten van deze dag;
- We in de toekomst graag nogmaals een open dag willen organiseren;
- We inmiddels weer vier nieuwe zorgvrijwilligers mochten verwelkomen;
- Dat dit alle vier dames zijn;
- Dat we er een nieuwe soep vrijwilliger bij hebben;
- Dat dit wel een man is;
- Dat deze vrijwilliger wekelijks voor onze gasten een kop soep maakt met diverse groenten uit eigen tuin;
- We nieuwe smart-televisies hebben op onze gastenkamers;
- De vorige televisies al 12 jaar dienst hadden gedaan;
- Deze uiteindelijk verloot zijn onder onze vrijwilligers;
- Onze gasten of de familie op de gastenkamer nu hun eigen pakket aan streamingdiensten op tv kunnen zien;
- Dat na de zorgvrijwilligers, ook de beide coördinatoren nu geschoold en opgeleid zijn om vuur en rook veilig en zorgvuldig te lijf te gaan;
- Dat we deze training samen onze collega's uit Hoogeveen en Emmen gevolgd hebben.

Overzicht van onze sponsors in de afgelopen 12 maanden:

L. Compagner Bestratingen B.V., Staphorst;
Installatiebedrijf H. Troost, Staphorst;
Supèr-Air Klimatechniek B.V., Meppel;
Bloemen Petersen, Meppel;
De Gier Bloemen, Zuidwolde;
Bakker Technisch Installatie Buro B.V., Meppel;
Electro World Hagedoorn, Meppel;
Banketbakkerij Chocolaterie T.B. Amourens, Meppel;
Herberg 't Plein, Meppel;
Wijkvereniging Oosterboer, De Boerhoorn, Meppel
Slijterij Kisjes, Meppel;
Knoll Tuinmachines, Staphorst;
Robin Verbij, De Ongedierte Bestrijder, Meppel;
Molen De Weert, Meppel;

Naast deze sponsors mochten wij giften ontvangen van gasten, familieleden van gasten en van kerkelijke instellingen.

Wij willen allen nogmaals hartelijk bedanken voor hun bijdrage ten behoeve van het mooie werk in en rondom het hospice.

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer:
NL 82 RABO 0126 3470 93
o.v.v. 'Eenmalige donatie'.

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichting kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:
Marijke Toering. Mail: vrienden@hospicemeppel.nl
Tel. 06 46 37 22 88.

Wat telt in het leven is niet het feit dat we hebben geleefd.

Het is het verschil dat we hebben gemaakt voor het leven van anderen dat de betekenis bepaalt.

Nelson Madela

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

Hospice Eesinge Meppel

Hoogeveenseweg 27, 7943 KA Meppel

T: 0522 475101 | E: info@hospicemeppel.nl

W: www.hospicemeppel.nl

IBAN NL 13 RABO 0134 9721 20

